

ROMÂNIA

TRIBUNALUL PRAHOVA
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. ...

Încheiere – Suspendare
Ședința publică din data de 29.06.2021
Președinte: (...)
Judecător: (...)
Grefier: (...)

Pe rol fiind soluționarea apelului declarat de către apelanta-contestatoare (...) și apelanta-intervenientă (...), împotriva încheierii civile de dezinvestire pronunțată în data de ... de către Judecătoria Vălenii de Munte în cauza ce formează obiectul dosarului nr. ..., în contradictoriu cu intimata (...), în calitate de debitoare urmărită în Dosarul de executare silită nr. (...) al BEJ (...).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15.06.2021, susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor prev. de art. 396 C.pr.civ. a amânat pronunțarea pentru azi, data de mai sus, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cererii de sesizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, tribunalul reține următoarele:

I Circumstanțele cauzei

Prin încheierea din data de 08.12.2020 pronunțată de Judecătoria Vălenii de Munte în dosar nr. (...), instanța a respins contestația la executare formulată de contestatoarea (...) în contradictoriu cu intimata SC (...) SRL ca neîntemeiată și s-a respins cererea contestatoarei având ca obiect obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

In încheierea din data de 08.12.2020 pronunțată de Judecătoria Vălenii de Munte, s-au reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte sub nr. (...) din 29 iulie 2020 contestatoarea (...) a formulat contestație la executare în contradictoriu cu intimata SC (...) SRL, împotriva încheierii nr. (...), emisă de BEJ (...) în dosarul execuțional nr. (...), solicitând ca prin hotărârea ce va pronunța să se dispună următoarele: Să admiteti contestația la executare și pe cale de consecință să anulați actul de executare reprezentat de Încheierea nr. (...), emisă de BEJ (...) în dosarul execuțional nr. (...); Să fie obligat executorul să reia procedura execuțională pornită împotriva debitorilor în dosarul execuțional nr. (...); Să fie obligați debitorii-pârâți la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea contestației se arată că prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. (...), nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat ulterior prin actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. 1-3 banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) RON, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat ulterior prin actele adiționale nr. I-3, banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) RON, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, precum și de dna. (...), în calitate de asociat al (...) SRL, ambii asumându-și calitatea de garant avalist și avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...) astfel cum a fost modificat și completat cu actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, precum și de dna. (...), în calitate de asociat al (...) SRL, ambii asumându-și calitatea de garant.

Mai menționează contestatoarea că întrucât debitoarea (...) SRL nu și-a executat de bună-voie obligațiile de plată ale ratelor de credit, conform finanțărilor acordate, banca a denunțat scadența anticipată a creditelor și a solicitat executarea silită exclusiv față de (...) SRL pentru o creanță în cuantum de (...) EUR plus (...) RON, s-a formulat cererea de executare silită la BEJ (...), fiind constituit Dosarul de executare silită nr. (...).

Executarea silită a fost solicitată prin toate formele de executare, inclusiv fiind urmărirea imobiliară a activului aflat în patrimoniul societății și garanția băncii, situat în (...), respectiv asupra terenului cu număr cadastral (...), suprafață din acte de (...) mp și măsurată de (...) mp dar și asupra construcției (...), toate aflate în cartea funciară nr. (...), astfel cum reiese din extrasul de CF (...) din (...). Imobilul în discuție a fost ipotecat în favoarea băncii prin Contractul de ipotecă imobiliară nr (...) autentificat de BNP (...);

Mai arată că după constituirea dosarului execuțional nr. (...) al BEJ (...), executorul a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitoarei (...) SRL, prin toate formele de executare silită, cererea fiind înregistrată pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte, sub nr. (...).

Prin Încheierea pronunțată la data de (...) de Judecătoria Vălenii de Munte în Dosarul nr. (...), a fost încuviințată cererea de încuviințare a executării silite pentru toate obligațiile debitoarei (...) SRL, așa cum sunt izvorâte din contractele de credit, garantate cu contractele

de ipoteca imobiliară. Instanța a dispus ca executarea silită să se realizeze prin toate formele de executare, simultan sau succesiv, pe întregul teritoriu al țării. La data de (...), prin adresa comunicată prin email către BEJ (...), regăsită atașat, debitoarea urmărită (...) SRL, precum și persoanele fizice (...) și (...), persoane fizice ce nu fac obiectul executării silite pornite în Dosarul nr. (...) au Notificat darea în plată a imobilului situat în : localitatea (...), respectiv asupra terenului cu număr cadastral (...), suprafață din acte de (...) mp și măsurată de (...) mp dar și asupra construcției (...), toate aflate în cartea funciară nr (...) a (...).

Așa cum rezultă din cuprinsul Notificării de dare în plată, debitoarea persoană juridică, și persoanele fizice semnate notifică stingerea creanțelor izvorâte în baza celor 6 contracte de credit (mai sus menționate) pentru stingerea debitului și oprirea executării silite demarate în Dosarul execuțional nr. (...) al BEJ (...).

Părțile semnate ale notificării de dare în plată au solicitat suspendarea executării silite pornite în Dosarul execuțional nr. (...) până la finalizarea procedurii de dare în plată pentru imobilul în discuție. Prin Încheierea nr. (...), comunicată către noi la aceeași dată, BEJ (...) a dispus suspendarea executării silite pornite de subscrișa împotriva debitoarei (...) SRL în Dosarul execuțional nr. (...).

Anexat notificării de dare în plată, nici debitoarea (...) SRL și nici persoanele fizice nu au depus niciun document.

Prin încheierea nr. (...), emisă de BEJ (...) în dosarul execuțional nr. (...), organul de executare a dispus suspendarea executării silite față de debitoarea urmărită (...) SRL, astfel că pentru toate motivele invocate solicită admiterea contestației la executare.

În drept, a invocat dispozițiile art. 712 cod procedură civilă.

A depus alăturat, în copie, înscrisuri.

Deși legal citată, intimată nu a formulat întâmpinare.

La data de 27 octombrie 2020 BEJ (...) a depus la dosar, în copie certificată, actele dosarului de executare nr. (...).

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a reținut următoarele:

Între creditoare și parata s-au încheiat mai multe contracte bancare, parte din ele garantate cu bunuri imobile parte garantate de către numiții (...) și (...) în calitate de garanți avalisti. Executarea silită a fost pornită de creditoare pentru suma totală de (...) Euro plus (...) lei.

Cererea a fost înregistrată pe rolul BEJ (...) fiind astfel constituit dosarul execuțional nr. (...).

Ulterior constituirii dosarului execuțional, executorul judecătoresc a solicitat încuviințarea executării silite, formându-se astfel dosarul nr. (...) soluționat de către Judecătoria Vălenii de Munte prin pronunțarea încheierii din data de 25.06.2020.

La data de 14.07.2020 a fost comunicată prin email de către societatea debitoare și garanții avalisti (...) și (...) notificarea de dare în plată a imobilului situat în (...) respectiv asupra imobilului teren și asupra (...).

Fată de aceasta împrejurare debitoarea SC (...) SA și garanții avalisti au solicitat executorului judecătoresc suspendarea executării silite în dosar execuțional nr. (...).

Prin încheierea nr. (...) executorul judecătoresc a dispus suspendarea executării silite pornite de către creditoare art. 6 din Lg.77/2016.

Prin contestația la executare formulată creditoarea solicită anularea încheierii de suspendare a executării silite și reluarea procedurii executionale. În susținerea acestei cereri se arată că încheierea este lovită de nulitate deoarece organul de executare a încălcat dispozițiile legale când a dispus suspendarea executării silite în condițiile în care executarea silită vizează o persoană juridică ce nu are calitatea de consumator în înțelesul art.1 alin.3 și art.6 alin.3 din Lg.77/2016 și Lg.193/2000 iar persoanele fizice ce au calitatea de garanți avalisti nu sunt executate silit în prezentul dosar de executare.

Arata de asemenea ca persoanele fizice nu au la radul lor calitatea de consumatori in sensul legii ci pe aceea de profesionisti avand in vedere raportul functional intre SC (...) SRL si acestea ca asociati in cadrul debitoarei persoana juridica. Se arata ca persoanele fizice au calitatea de asociati ai persoanei juridice iar numitul (...) si administrator al societatii , in baza acestor calitati garantand plata unei datorii a profesionistului persoana juridica catre profesionistul banca.

Se precizeaza totodata ca notificarea de dare in plata formulata, vizeaza stingerea unei creante in cuantum de (...) Euro plus (...) lei nefiind astfel indeplinita conditia legala prevazuta de art.4 alin.1 lit.b din Lg.77/2016 in conditiile in care este depasit pragul maxim admis de lege respectiv acela de (...) Euro.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 77/2016,

„(1) De la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari.

(2) În situația admiterii definitive a contestației prevăzute la art. 7, creditorul poate demara sau, după caz, relua orice procedură judiciară sau extrajudiciară atât împotriva debitorului, cât și împotriva altor garanți personali sau ipotecari.

(3) Demersurile prevăzute la art. 5 și art. 7 - 9 pot fi întreprinse și de codebitori, precum și de garanții personali sau ipotecari ai consumatorului principal, cu acordul acestuia sau al succesorilor săi.

(4) Acțiunea în regres împotriva debitorului principal va putea fi formulată numai după stingerea integrală a datoriei izvorând din contractul de credit, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.”

Astfel, instanța reține că suspendarea executării silite prevăzută de art. 6 din Legea nr. 77/2016 intervine ope legis, prin simplul fapt al notificării primite de la debitori.

Legalitatea și temeinicia notificării sunt supuse cenzurii instanței de judecată în procedura specială și exclusivă prevăzută de Legea nr. 77/2016.

Cum suspendarea executării silite a intervenit de drept, executorul judecătoresc, prin încheierea mai sus arătată nefăcând altceva decât să constate intervenită această suspendare.

Nu este nici căderea executorului judecătoresc, nici a instanței de executare să analizeze dacă notificarea trimisă de consumator este sau nu admisibilă. Oricum, dispozițiile art. 5 din Legea nr. 77/2016 nu reglementează condiții de admisibilitate a notificării. Îndeplinirea sau nu a condițiilor pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată este supusă analizei controlului jurisdicțional în condițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016, prin formularea unei contestații de către creditor. Or, o astfel de contestație a fost formulată și face obiectul dosarului nr. 2499/331/2020 (dosar în curs de soluționare, cerere de suspendare depusa la dosarul cauzei dupa inchiderea dezbaterilor).

Instanta de fond a apreciat ca nu poate reține apărările creditoarei referitoare la săvârșirea unui abuz de drept, câtă vreme pretinsa inadmisibilitate vădită invocată de aceasta nu a fost, eventual, constatată încă de instanța investită cu soluționarea contestației.

Față de probele administrate în cauză, nu se poate reține caracterul nelegal al încheierii de suspendare a executării silite pentru că aceasta ar fi fost dispusă în temeiul unor dispoziții legale de care intimații s-ar fi prevalat prin fraudă la lege ori abuz de drept.

In raport de solutia pronunțata cu privire la primul capat de cerere instanța fondului a respins si petitul doi avand ca obiect obligatia executorului judecătoresc sa reia procedura executiunea avand in vedere raportul de subsidiaritate fata de primul petit.

In consecinta, avand in vedere toate aceste considerente , prima instanța a respins contestatia la executare ca neintemeiata.

Cu referire la soluția pronunțată în cauză, instanța fondului a respins și cererea creditoarei de obligare a intimatului la plata cheltuielilor de judecată ca neintemeiata.

II Apelul declarat în cauză de (...)

La data de 05.02.2021, (...) a declarat apel împotriva încheierii din data de (...) pronunțată de Judecătoria Vălenii de Munte, solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a încheierii civile pronunțate în data de (...) și odată cu rejudecarea cauzei, admiterea contestației la executare și anularea actului de executare reprezentat de încheierea nr. (...) emisă de BEJ (...) în dosarul de executare nr. (...), obligarea executorului judecătoresc să reia procedura execuțională pornită împotriva debitorilor în dosarul de executare nr. (...), cu cheltuieli de judecată.

În motivarea apelului, a arătat că prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de numitul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de numitul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat ulterior prin actele adiționale nr. 1-3, banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat prin actele adiționale nr. 1 -3 banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) RON, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat și de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, prin care și-a asumat calitatea de garant avalist, avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...), astfel cum a fost modificat și completat ulterior prin actele adiționale nr.1-3, banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) RON, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat de numitul (...), asociat și administrator al (...) SRL, precum și de numita (...), în calitate de asociat al (...) SRL, ambii asumându-și calitatea de garant avalist și avalizând în nume personal Biletele la Ordin emise de societate.

Prin contractul de credit bancar nr. (...) astfel cum a fost modificat și completat cu actele adiționale nr. (...), banca a acordat societății (...) SRL un credit inițial în valoare de (...) Euro, prin actele adiționale succesive fiind prelungit creditul și majorată finanțarea. Acest contract de credit a fost semnat de domnul (...), asociat și administrator al (...) SRL, precum și de dna. (...), în calitate de asociat al (...) SRL, ambii asumându-și calitatea de garant.

Intrucât debitoarea (...) SRL nu și-a executat de bună-voie obligațiile de plată ale ratelor de credit, conform finanțărilor acordate, banca a denunțat scadența anticipată a creditelor și a solicitat executarea silită exclusiv față de (...) SRL pentru o creanță în cuantum

de (...) euro plus (...) RON. Cererea de executare silită a fost BEJ (...), fiind constituit Dosarul de executare silită nr. (...).

Executarea silită a fost solicitată prin toate formele de executare, inclusiv fiind urmărirea imobiliară a activului aflat în patrimoniul societății și garanția băncii, situat în (...), respectiv asupra terenului cu număr cadastral (...), suprafață din acte de (...) mp și măsurată de (...) mp dar și asupra construcției (...), toate aflate în cartea funciară nr. (...) a (...), astfel cum reiese din extrasul de CF (...) din (...). Imobilul în discuție a fost ipotecat în favoarea băncii prin Contractul de ipotecă imobiliară nr. (...) autentificat de BNP (...).

A arătat că, după constituirea dosarului execuțional nr. (...) al BEJ (...), executorul a solicitat încuviințarea executării silite împotriva debitoarei (...) SRL, prin toate formele de executare silită, cererea fiind înregistrată pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte, sub nr. (...).

Prin încheierea pronunțată la data de (...) de Judecătoria Vălenii de Munte în dosarul nr. (...), a fost încuviințată cererea de încuviințare a executării silite pentru toate obligațiile debitoarei (...) SRL, așa cum sunt izvorâte din contractele de credit, garantate cu contractele de ipotecă imobiliară. Instanța a dispus ca executarea silită să se realizeze prin toate formele de executare, simultan sau succesiv, pe întregul teritoriu al țării.

La data de 14.07.2020, prin adresa comunicată prin email către BEJ (...), debitoarea urmărită (...) SRL, precum și persoanele fizice (...) și (...), persoane fizice ce nu fac obiectul executării silite pornite în Dosarul nr. (...) au notificat darea în plată a imobilului situat în: (...), respectiv asupra terenului cu număr cadastral (...), suprafață din acte de (...) mp și măsurată de (...) mp dar și asupra construcției (...), nr. Cadastral (...), toate aflate în cartea funciară nr. (...).

Așa cum rezultă din cuprinsul Notificării de dare în plată, debitoarea persoană juridică, și persoanele fizice semnatare notifică stingerea creanțelor izvorâte în baza celor 6 contracte de credit (mai sus menționate) pentru stingerea debitului și oprirea executării silite demarate în Dosarul execuțional nr. (...) al BEJ (...).

Părțile semnatare ale notificării de dare în plată au solicitat suspendarea executării silite pornite în dosarul execuțional nr. (...) până la finalizarea procedurii de dare în plată pentru imobilul în discuție. Prin încheierea nr. (...), comunicată către noi la aceeași dată, BEJ (...) a dispus suspendarea executării silite pornite de subscrisa împotriva debitoarei (...) SRL în dosarul execuțional nr. (...).

Anexat notificării de dare în plată, nici debitoarea (...) SRL și nici persoanele fizice nu au depus niciun document.

Prin încheierea nr. (...), emisă de BEJ (...) în dosarul execuțional nr. (...), organul de executare a dispus suspendarea executării silite față de debitoarea urmărită (...) SRL.

Apelanta a arătat că la data de (...) a formulat contestație la executare împotriva acestei încheieri a executorului judecătoresc prin care a criticat, sub aspectul legalității și temeiniciei, formându-se astfel dosarul aflat pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte.

A subliniat că încheierea civilă pronunțată în data de (...) este nelegală, pentru considerentele ce urmează a fi expuse.

În considerentele încheierii civile, instanța de judecată a reținut că prin efectele formulării notificării de dare în plată, potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 77/2016 suspendarea executării silite va opera ope legis, fără a mai fi nevoie de alte demersuri.

Astfel apreciază că legalitatea notificării de dare în plată sunt supuse numai cenzurii aplicată de către o instanță de judecată, astfel încât un executor judecătoresc nu poate aprecia dacă au fost întrunite condițiile de admisibilitate ale notificării.

A subliniat că în mod eronat reține aceasta instanța întrucât apelanta a invocat în conținutul contestației la executare motive de nelegalitate a încheierii de suspendare pronunțată în dosarul nr. (...) al BEJ (...) și nu motive de nelegalitate ale notificării de dare în plată.

În mod greșit a reținut instanța întrucât, prin încheierea nr. (...) au fost încălcate dispozițiile art. 638, alin. 1, pct. 4 din Codul de procedură civilă, precum și art. 1, alin. 3 și

art. 11 din Legea nr. 77/2016, raportat la dispozițiile art. 701, alin. 1 din Codul de procedură civilă și art. 6, alin. 1 din Legea nr. 77/2016.

Organul de executare a încălcat aceste dispoziții legale atunci când a dispus suspendarea executării silită, în condițiile în care executarea silită vizează o persoană juridică ((...) SRL), persoană care nu poate accede la darea în plată, așa cum este reglementată de dispozițiile Legii nr. 77/2016.

Persoanele fizice semnatare ale notificării de dare în plată nu sunt executate silit în acest dosar de executare silită, în care au formulat notificarea de dare în plată și în care, în mod greșit, organul de executare a dispus suspendarea.

Potrivit dispozițiilor art. 638 alin. 1, pct. 4 C.proc.civ., sunt, de asemenea, titluri executorii și pot fi puse în executare silită: ... titlurile de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie.

Potrivit art. 1 alin.3 din Legea nr. 77/2016, prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor debitori sau coplătitori, iar potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016, așa cum a fost lămurit prin Decizia CCR nr. 623/2016, în vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.

Potrivit dispozițiilor art. 701 alin. 1 C.proc.civ., executarea silită se suspendă în cazurile în care aceasta este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanță, iar potrivit dispozițiilor art. 6, alin.1, din Legea nr. 77/2016, de la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva debitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari

Așa cum prevăd dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 6 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, condiția sine qua non pentru a se pune pertinent în discuție aplicarea legii o constituie, pe lângă existența unui raport juridic principal decurgând dintr-un contract de credit, și calitatea de consumator a persoanei care notifică darea în plată.

În cazul apelantului, obiectul obligației de plată a luat naștere în baza a 6 contracte de credit încheiate între profesioniști.

A arătat că notificarea de dare în plată vizează stingerea unei obligații față de persoana juridică (...) SRL, nefiind îndeplinită condiția legală prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 77/2007.

Așa cum a arătat mai sus și așa cum rezultă explicit din înscrisurile anexate prezente, executarea silită din dosarul nr. (...) al BEJ (...), vizează exclusiv executarea silită a debitoarei (...) SRL, exclusiv pe bunurile acesteia.

Dispozițiile art. 4 din Legea nr. 77/2007, trimit explicit la condițiile art. 1 din același act normativ.

Primul articol realizează o circumscriere a domeniului de aplicare a legii dării în plată atât sub aspectul cadrului obiectiv (ratione materiae), prin referirea expresă la „creanțe deținute asupra consumatorilor”, cât și sub aspectul cadrului subiectiv (ratione personae), prin precizarea raporturilor juridice cu privire la care actul normativ este incident.

Totodată, domeniul de aplicare nu poate fi complet circumscris decât prin corelarea art. 1 cu alte dispoziții ale legii care prevăd anumite exigențe pentru posibilitatea de a se recurge la - mecanismul special al dării în plată.

În primul rând, trebuie precizat că din economia dispozițiilor legii rezultă că aceasta presupune cu necesitate existența unui raport juridic principal dintre un consumator și un creditor profesionist sau un cesionar al creanței derivând dintr-un contract de credit.

Așa cum rezultă din documentele atașate prezentei contestații, existente în dosarul de executare silită instrumentat de organul de executare, raportul juridic ce formează obiectul

obligăției de plată ce se dorește a fi stinsă prin Notificarea formulată de debitoare, a luat naștere în baza unui contract de credit între profesioniști.

Plecând de la definiția legală, în acord cu interpretările CJUE și practica națională, pentru a avea calitatea de consumator potrivit Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive, titularul dreptului pretins ori a interesului legitim încălcat, trebuie să fie în mod obligatoriu o persoană fizică care nu acționează cu titlu profesional.

SC (...) SRL ca parte semnatară a notificării de dare în plată, precum și ca subiect al executării silite derulate exclusiv față de aceasta nu face parte din categoria consumatorilor protejați de Legea nr. 193/2000, pentru a putea accede la beneficiile/drepturile acordate de Legea nr. 77/2016.

Dispozițiile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 193/2000 definesc noțiunea de consumator ca fiind „orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale”, iar conform art. 4 alin. 1 din Legea nr. 193/2000 „o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților”.

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 193/2000 exclusiv în privința contractelor sinalagmatice cu titlu oneros, având ca obiect furnizarea de către un profesionist a unor bunuri și/sau servicii în beneficiul unui neprofesionist (consumatorul), în schimbul efectuării de către acesta din urmă a unei contraprestații în favoarea profesionistului (constând, de regulă, în plata unei sume de bani).

Rezultă că prin noțiunea de „consumator, inclusă în dispozițiile Legii nr. 193/2000, se are în vedere persoana fizică beneficiară a unor bunuri și/sau servicii ce îi sunt oferite cu titlu oneros de către un profesionist, iar prin prisma acestor considerente rezultă că nu intră sub incidența Legii nr. 77/2016 persoana juridică.

Așadar, în cauză nu este îndeplinită condiția specială de admisibilitate prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 77/2007.

Instanța de fond nu a reținut că notificarea de dare în plată vizează stingerea unei obligații față de persoanele fizice, care nu au calitatea de consumator, nefiind îndeplinită condiția legală prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 77/2007. Persoanele fizice au acționat ca un profesionist, cu o dependență funcțională față de profesionistul pentru care au garantat, odată ce în calitate de asociați au urmărit un folos patrimonial pentru sine, respectiv derularea comerțului (...) SRL și astfel realizarea obiectului de activitate al debitorului principal, generând obținerea de dividende.

Persoanele fizice (...) și (...), semnatare ale notificării de dare în plată, nu sunt consumatori în sensul legii ci profesioniști, având în vedere raportul funcțional dintre (...) SRL și acestea, ca asociați în cadrul debitoarei persoană juridică.

Din aceste împrejurări se poate prezuma în mod rezonabil că activitatea persoanelor fizice, semnatare ale notificării de dare în plată a fost una profesională, în legătură directă cu activitatea profesionistului societatea (...) SRL și nu au perfectat contractele în calitate de consumatori.

La încheierea contractelor de credit, persoanelor fizice, semnatare ale notificării de dare în plată nu au acționat în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale, ci, dimpotrivă, au semnat în calitate de reprezentanți asociați ai (...) SRL, deci în exercitarea unei activități comerciale, de asociați statutori al acestei societăți comerciale, respectiv în calitate de garanți avaliați ai debitorului principal, deci tot în exercitarea unei activități comerciale, garantând plata unei datorii a profesionistului (...) SRL către profesionistul bancă.

Plecând de la definiția legală, în acord cu interpretările CJUE și practica națională, pentru a avea calitatea de consumator potrivit Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive,

titularul dreptului pretins ori a interesului legitim încălcat, trebuie să fie în mod obligatoriu o persoană fizică care nu acționează cu titlu profesional.

Persoanele fizice nu fac parte din categoria consumatorilor protejați de Legea nr. 193/2000 și implicit de dispozițiile art. 4, alin. 1, lit. a, raportat la art. 1, alin. 1 din Legea nr. 77/2016.

Nu poate fi considerată consumator persoana juridică (...) SRL, care a încheiat contractul de credit cu subscrisa bancă și, cu atât mai puțin, nu poate avea calitatea de consumator persoane fizice (...) și (...), care au acționat în calitate de asociați ai împrumutatei.

Dispozițiile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 193/2000 definesc noțiunea de consumator ca fiind „orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale”, iar conform art. 4 alin. 1 din Legea nr. 193/2000 „o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 193/2000 exclusiv în privința contractelor sinalagmatice cu titlu oneros, având ca obiect furnizarea de către un profesionist a unor bunuri și/sau servicii în beneficiul unui neprofesionist (consumatorul), în schimbul efectuării de către acesta din urmă a unei contraprestații în favoarea profesionistului (constând, de regulă, în plata unei sume de bani).

Rezultă că prin noțiunea de „consumator”, inclusă în dispozițiile Legii nr. 193/2000, se are în vedere persoana fizică beneficiară a unor bunuri și/sau servicii ce îi sunt oferite cu titlu oneros de către un profesionist, iar prin prisma acestor considerente rezultă că nu intră sub incidența Legii nr. 193/2000 contractul de garanție semnat de către contestatori, acesta având un caracter unilateral, nu sinalagmatic, în condițiile în care au dat naștere unor obligații exclusiv în sarcina garantului, fără ca subscrisa bancă să se oblige la o contraprestație în schimbul obligației de garanție asumată de garant.

Cu atât mai puțin contractele de credit nu au ca obiect furnizarea de către un profesionist (bancă) a unor servicii în beneficiul garanților, astfel că acesta din urmă nu este consumator în sensul Legii nr. 193/2000, în condițiile în care, prin semnarea contractului, persoanele fizice și-au asumat obligația de a garanta prin avalul dat pe biletele la ordin îndeplinirea obligației debitorului principal, fără a dobândi drepturi proprii în raport cu creditoarea subscrisă.

Prin urmare, pentru a fi aplicabilă protecția oferită de Legea nr. 193/2000 este necesar ca persoana consumatorului să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 2 alin. 1 din lege, iar contractul să aibă ca obiect vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii direct în favoarea consumatorului.

Apelanta a arătat că raporturile funcționale dintre garanții avaliști asociați și societatea SC (...) SRL, societatea împrumutată pentru care persoanele fizice au dat garanția în lumina interpretării făcute de CJUE în cauza Tarcău.

Potrivit dispozițiilor articolului 1, alineatul 1 din Directiva 93/16/CEE, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii prevede, scopul prezentei directive este de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind clauzele abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau furnizor [a se citi «profesionist»] și un consumator. Potrivit dispozițiilor articolului 2, alineatul 1, lit. b și lit. c din Directiva 93/16/CEE, în sensul prezentei directive: (b) «consumator» înseamnă orice persoană fizică ce, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității sale profesionale; (c) «vânzător sau furnizor [a se citi „profesionist”]» înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în cadrul contractelor

reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri legate de activitatea sa profesională, publică sau privată.

Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, a urmărit să transpună în dreptul intern Directiva 93/13.

Articolul 1 alineatul (1) din această lege prevede: „Orice contract încheiat între comercianți și consumatori pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii va cuprinde clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate.”

Articolul 2 alineatul (1) din aceeași lege precizează: prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale.”

Hotărârea CJUE în cauza C74/2015, vizează tocmai împrejurarea juridică cu relevanță " asupra prezentei spețe, respectiv dacă un garant persoană fizică poate invoca calitatea sa de consumator, pentru a accede la beneficiul legii.

O persoană fizică, în calitate de asociat unic și administrator al unei societăți comerciale a încheiat un contract de credit cu o bancă. Ulterior, a fost încheiat un act adițional la respectivul contract care relua clauzele esențiale ale acestuia și adăuga la garanțiile deja constituite două noi garanții. Noile garanții erau destinate să garanteze rambursarea creditului acordat societății la care acea persoană era unic asociat și administrator și au fost consimțite de părinții acesteia sub forma unui contract de garanție imobiliară prin care aceștia au constituit, în beneficiul băncii, o ipotecă asupra unui bun imobil care le aparținea, precum și a unui contract de fideiujune, prin care au garantat plata tuturor sumelor datorate de societatea comercială în executarea contractului de credit.

În fond, cererea a fost respinsă, pentru considerente similare celor relevate de către Tribunalul Maramureș, iar instanța de apel a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze CJUE două întrebări preliminare:

În această cauză Tarcău contra Banca înțesa Sanpaulo România SA, curtea a fost sesizată cu o interpretare a dispozițiilor art. 1, alin. 1 și art. 2, lit. b din Directiva nr. 93/13/CEE, privind clauzele abuzive cuprinse în contractele încheiate cu consumatorii.

Curtea a avut de stabilit dacă Legea nr. 193/2000 care a transpus în legislația română această directivă stabilește aplicabilitatea ei și în favoarea consumatorilor care au acționat ca și profesioniști și au garantat îndeplinirea obligațiilor de către debitorul principal (tot un profesionist) în înțelesul legii.

În acord cu considerentele CJUE în cauza C74/2015 (pct. 26-31) articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că această directivă se poate aplica unui contract de garanție sau de fideiujune încheiat între o persoană fizică și o instituție de credit în vederea garantării obligațiilor pe care o societate comercială le-a contractat față de instituția respectivă în temeiul unui contract de credit în cazul în care această persoană fizică a acționat în scopuri care nu intră în cadrul activității sale profesionale și nu are un raport de natură funcțională cu societatea menționată.

În lumina dezlegării date de CJUE în cauza C74/2015, este cert că în fapt persoanele fizice au acționat ca un profesionist (asociați ai (...) SRL) însemnând că se află în exercitarea unor raporturi profesionale, fiind într-un raport funcțional cu societatea și au urmărit un folos patrimonial atât pentru societate, cât și pentru sine.

În consecință, raportul juridic devoalat, în lumina interpretărilor date de curte în speța de mai sus, se înscrie în cadrul unei activități comerciale fiind asociați ai acesteia.

Mai mult, cu ocazia interpretării articolului 15 alineatul 1 din Regulamentul nr. 44/2001, Curtea a reținut în Hotărârea Ceska sporitelna (C- 419/11, punctul 40), că respectiva dispoziție „trebuie interpretată în sensul că o persoană fizică ce are legături profesionale strânse cu o societate, precum administrarea acesteia sau deținerea unei participații majoritare în aceasta, nu poate fi considerată consumator în sensul acestei dispoziții atunci când

garantează sau avalizează un bilet la ordin emis pentru garantarea obligațiilor care incumbă acestei societăți în temeiul unui contract referitor la acordarea unui credit".

Persoanele fizice semnatare ale notificării de dare în plată sunt garanți avaliști pentru împrumuturile acordate (...) SRL, nefiind îndeplinită condiția legală prevăzută de art. 1, alin. 3 din Legea nr. 77/2016, cu relevanță asupra garanției date, aceștia neputând accede la dispozițiile Legii.

Potrivit dispozițiilor art. alin. 3 din Legea nr. 77/2016, dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.

Cele 6 contracte de credit încheiate de bancă cu împrumutata debitoare (...) SRL au fost semnate de persoanele fizice în calitate de garanți avaliști și nu în calitate de codebitori sau fidejutori.

Avalul aplicat prin semnarea Biletelor la Ordin predate către bancă a generat efectul garanției lor, o garanție reală izvorâtă nu din contractul de credit ci din dispozițiile Legii nr. 58/1934, sens în care persoanele fizice nu pot accede la efectele Legii nr. 77/2016.

Apelanta a arătat că, în mod eronat, instanța de fond nu a reținut că persoanele fizice semnatare ale notificării de dare în plată nu fac obiectul executării silite, pornite în Dosarul execuțional nr. (...), în care au emis Notificarea de dare în plată.

Intrucât debitoarea (...) SRL nu și-a executat de bună-voie obligațiile de plată ale ratelor de credit, conform finanțărilor acordate, banca a denunțat scadența anticipată a creditelor și a solicitat executarea silită exclusiv față de (...) SRL pentru o creanță în cuantum de (...) euro plus (...) RON. Cererea de executare silită a fost BEJ (...), fiind constituit dosarul de executare silită nr. (...).

Executarea silită a fost solicitată prin toate formele de executare, inclusiv fiind urmărirea imobiliară a activului aflat în patrimoniul societății și garanția băncii, situat în (...), respectiv asupra terenului cu număr cadastral (...), suprafață din acte de (...) mp și măsurată de (...) mp dar și asupra construcției (...), toate aflate în cartea funciară nr. (...) a mun. (...), astfel cum reiese din extrasul de CF (...) din (...). Imobilul în discuție a fost ipotecat în favoarea băncii prin Contractul de ipotecă imobiliară nr (...) autentificat de BNP (...).

Prin încheierea pronunțată la data de (...) de Judecătoria Vălenii de Munte în Dosarul nr. (...), a fost încuviințată cererea de încuviințare a executării silite pentru toate obligațiile debitoarei (...) SRL, așa cum sunt izvorâte din contractele de credit, garantate cu contractele de ipotecă imobiliară. Instanța a dispus ca executarea silită să se realizeze prin toate formele de executare, simultan sau succesiv, pe întregul teritoriu al țării.

A mai arătat că a solicitat executarea silită împotriva garanților avaliști (...) și (...), în baza avalului dat pe biletele la Ordin emise de (...) SRL.

A menționat că în cauză nu se poate accede la darea în plată a unor debite ce nu aparțin persoanelor fizice, deoarece procedura execuțională vizează exclusiv un debit al persoanei juridice (...) SRL, nefiind îndeplinite condiția premisă prevăzută de dispozițiile art. 4, alin. 1 din Legea nr. 77/2016.

Instanța de judecată nu a observat abuzul debitorului de a da în plată, în vederea stingerii unei creanțe în cuantum de (...) EUR plus (...) RON, nefiind îndeplinită condiția legală prevăzută de art. 4, alin. 1, lit. b din Legea nr. 77/2016, în condițiile în care este depășit pragul maxim admis de lege (...) euro.

Se arată că așa cum rezultă din calculația atașată cererii de executare silită ce face obiectul Dosarului de executare silită nr. (...) al BEJ (...) sumele puse în executarea silită sunt în cuantum de (...) EUR plus (...) RON, reprezentând debit principal și accesorii pentru contractele de credit încheiate cu împrumutata (...) SRL.

Legea prevede însă că accesul la procedura legii dării în plată este recunoscută doar consumatorilor care au accesat credite, care la momentul acordării, să nu fi depășit echivalentul în lei al (...) euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit.

Cum în cauză este vorba de un credit de aproximativ (...) euro, în cauză nu este îndeplinită condiția legală a unui credit ipotecar, ori garantat cu ipoteca de până la (...) euro.

Deși instanța de judecată reține în considerente că executorul nu trebuie să facă altceva decât să ia act de efectele de drept ale suspendării executării silite, înțelegem să criticăm acest considerent, întrucât este un raționament juridic vădit eronat.

Executorul, prin rolul său activ trebuie să observe dacă sunt îndeplinite condițiile minime de formă ale notificării de dare în plată și ulterior să decidă dacă va suspenda sau nu executarea silită.

Astfel prin acest instrument juridic lăsat la îndemâna debitorilor se creează un precedent în rândul acestora de a formula notificări de dare în plată în mod abuziv, chiar și în ciuda faptului că nu sunt întrunite minimele condiții, aspecte care pot fi analizate la o primă vedere și de către un executor judecătoresc.

În mod corect s-a reținut și în practica de specialitate că, executorul judecătoresc, potrivit dispozițiilor art. 627 alin. (1) C.pr.civ., contravaloarea este obligat în tot cursul executării să dețină un rol activ, stăruind prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

În acest context de fapt, organul de executare a dispus nelegal suspendarea executării silite, deoarece această suspendare operează de drept la simpla notificare a consumatorului care optează pentru darea în plată, transformând debitoarea executată silit din profesionist comerciant în consumator și fără a ține cont de cuantumul creanței, care a depășit cu mult pragul instituit de lege.

Apelanta a mai învederat că instanța de fond a apreciat că încheierea nr. 825/21.08.2019 nu este dată încălcarea dispozițiilor art. 625, alin. 1 și art. 627, alin. 1 din Codul de procedură civilă, raportat la dispozițiile art. 701, alin. 1 din Codul de procedură civilă și art. 6, alin. 1 din Legea nr. 77/2016.

Organul de executare a încălcat aceste dispoziții legale atunci când a încălcat rolul său activ, nu a observat particularitatea executării silite pe care o administra și a dispus suspendarea executării silite, în condițiile în care executarea silită vizează exclusiv o persoană juridică ((...) SRL).

Instanța de judecată în mod greșit a reținut că nu intră în atribuțiile executorului judecătoresc să analizeze dacă notificarea trimisă de consumator este sau nu admisibilă, întrucât acest atribut aparține în integralitate instanței de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 625, alin. 1 din Codul de procedură civilă, executarea silită se face cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate, iar potrivit dispozițiilor art. 627, alin. 1 din Codul de procedură civilă, în tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Principiul legalității executării silite se traduce prin aceea ca atât debitorii urmăriți care au ales să depună la executor o notificare de dare în plată, cât și acesta din urmă sunt ținuti deopotrivă să respecte acte normative în vigoare.

O aplicare a principiului legalității, precum și a rolului activ al executorului presupune respectarea drepturilor părților din executarea silită.

Astfel nu am contestat dreptul de suveranitate al unei instanței de judecată de a analiza condițiile de admisibilitate ale notificării de dare în plată, dar apreciem că asupra condițiilor minime de formă pe care o notificare trebuie să le întrunească este competent a analiza și executorul judecătoresc.

În acest sens a fost reținut de către o instanță de judecată într-o situație similară, organul de executare nu a analizat îndeplinirea condițiilor pentru a se dispune suspendarea executării silite, cu precădere cele referitoare la forma și conținutul notificării. Astfel se impune așadar a fi analizată sub aspectul îndeplinirii condițiilor de formă a notificării

comunicate de debitori si numai în cazul în care această formă era respectată, să se dispună suspendarea executării silite.

Executorul judecătoresc trebuia să observe particularitatea executării silite pe care o administra și să verifice în ce măsură dreptul (...) SRL de a da în plată un imobil există și a încălcat dreptul creditorului de a obține integral și cu celeritate îndeplinirea obligației de plată prevăzută în titlul executoriu executat silit.

Finalitatea actului de justiție constă în realizarea dreptului subiectiv ocrotit de lege, a cărui încălcare este dedusă judecății, prin executarea hotărârilor judecătorești, suspendarea executării hotărârii executorii, dat fiind caracterul excepțional al acesteia, este supusă unor condiții restrictive.

În prezenta executare silită nu vorbim de un drept al (...) SRL de a da în plată un imobil întrucât, așa cum am arătat mai sus aceste drept nu este conferit de Legea nr. 77/2016 persoanelor juridice ci numai persoanelor fizice.

În ipoteza exercițiului abuziv, deci când dreptul subiectiv civil există, dar fie este exercitat în scopul de a vătăma pe altul, fie se exercită într-un mod excesiv și nerezonabil, așa cum în mod întemeiat s-a apreciat în doctrina⁴, sancțiunea cu adevărat eficientă este refuzul concursului forței de constrângere a statului, în sensul că organul investit, constatând existența abuzului de drept, va respinge acea pretenție sau apărare întemeiată pe un drept exercitat abuziv.

A fortiori, în ipoteza unui exercițiu vădit ilicit al unui drept (care lipsește cu desăvârșire), organul de executare trebuie să aibă aceeași posibilitate. În situația analizată, organul de executare nu ar invalida efectul suspensiv de executare produs ca urmare a transmiterii unei notificări de dare în plată, ci ar efectua verificări ale dreptului exhibat de debitor, ar observa că acesta nu există, sens în care efectul suspensiv de executare nu poate opera, odată ce dreptul subiectiv civil nu există.

Chiar dacă actele de executare care s-ar efectua în intervalul suspendării de drept a executării silite (până la soluționarea contestației împotriva notificării de dare în plată vădit inadmisibile) sunt anulabile, nulitatea nu ar fi pronunțată pentru că instanța refuză să recunoască efecte unei situații de exercitare vădit ilicită a unui drept.

Organul de executare s-a mulțumit să ia formal act de darea în plată, să considere că în cauză executarea silită este suspendată de drept ca urmare a formulării notificării de dare în plată, fără însă a verifica dacă persoana care exhibă dreptul îl și deține în mod legal.

În situația în care organul de executare ar fi făcut aceste verificări, ar fi observat limitele și condițiile prevăzute de art. 1, alin. 3 și art. II din Legea nr. 77/2016 pentru a se putea dispune suspendarea unei executări silite, ar fi observat că dreptul subiectiv civil clamat de debitorul (...) SRL nu există și ar fi continuat executarea silită pornită de creditor exclusiv față de persoana juridică, care nu are calitatea de consumator în sensul Legii nr. 77/2016.

Față de cele menționate, se impune admiterea apelului, schimbarea în tot a încheierii civile pronunțate de instanța de fond și pe cale de consecință anularea încheierii de suspendare a executării silite și obligarea executorului să continue executarea silită față de debitorul (...) SRL.

În drept, contestația la executare a fost întemeiată pe dispozițiile art. 470-471 și 718 din Codul de procedură civilă.

Primindu-se dosarul la Tribunalul Prahova – Secția II Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, cauza a fost înregistrată sub același număr unic de dosar, la data de (...).

Intimații nu au formulat, în condițiile art. 205 C.pr.civ., întâmpinare prin care să arate excepțiile, dovezile sau mijloacele sale de apărare și nici nu s-au prezentat în instanță la termenul de judecată acordat.

Prin încheierea de ședință pronunțată la data de (...), Tribunalul Prahova a admis excepția necompetenței funcționale a Secției a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și

Fiscal a Tribunalului Prahova, invocată din oficiu și a declinat cauza în favoarea Secției I Civilă a Tribunalului Prahova, pentru competență soluționare.

Primindu-se dosarul la Tribunalul Prahova – Secția I Civilă, cauza a fost înregistrată sub același număr unic de dosar, la data de 16.04.2021.

III Punctul de vedere al părților cu privire la cererea de sesizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

La data de 04.06.2021, apelanta-contestatoare (...), în contradictoriu cu Societatea (...) SRL, în temeiul art. 519 coroborat cu dispozițiile art. 413 alin. (1) pct. 3 C.proc.civ. a formulat cerere prin care a solicitat sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

1. Dacă efectul suspensiv prevăzut de dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 operează de drept în cazul văditei neîndepliniri (i) a condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 lit. a) și lit. b), și/sau (ii) a condițiilor de formă ale notificării de dare în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016,

2. Dacă neîndeplinirea condițiilor mai sus menționate poate fi constatată de către executorul judecătoresc în procedura de executare silită, în virtutea rolului său activ?

3. Dacă instanța de executare, investită cu o contestație la executare prin care se critică neîndeplinirea condițiilor mai sus menționate poate analiza în cadrul acestei proceduri condițiile de admisibilitate mai sus menționate.

Cu titlu de precizări prealabile, a arătat următoarele:

La data de 15.06.2020, (...) a formulat cerere de executare silită împotriva societății (...) SRL pentru suma totală de (...) EUR plus (...) RON, având la bază următoarele titluri executorii: Contract de credit bancar nr. (...), Contract de credit nr. (...), Contract de credit nr. (...), Contract de credit nr. (...); Contract de credit nr. (...), Contract de credit nr. (...) astfel cum a fost modificat și completat cu actele adiționale nr. (...); Contract de cesiune autentificat sub nr. (...); Contract de cesiune autentificat sub nr. (...); Contract de cesiune autentificat sub nr. (...); Contract de cesiune autentificat sub nr. (...); Contract de cesiune de creanță, cu titlu de garanție, din (...); Contract de cesiune de creanță, cu titlu de garanție, din (...); Contract de cesiune de creanță, cu titlu de garanție, din (...); Contract de garanție reală mobilă (...); Contract de garanție reală mobilă din (...) SRL; Contract de ipotecă mobilă asupra drepturilor de creanță pentru debitorul ipotecar (...) SRL din (...) (afertă drepturi mall); Contract de ipotecă mobilă asupra drepturilor de creanță pentru debitorul ipotecar (...) SRL din (...) (afertă (...)); Contract de ipotecă mobilă asupra drepturilor de creanță pentru debitorul ipotecar (...) SRL din (...); Contract de ipotecă mobilă asupra conturilor din (...); Contract de ipotecă mobilă asupra conturilor din (...); Contract de ipotecă mobilă asupra conturilor din (...); Contract de cesiune de creanță cu titlu de garanție din (...); Contract de garanție reală mobilă din (...); Contract de garanție reală mobilă din 25.07.2011; Contract de cesiune de creanță cu titlu de garanție din (...); Contract de ipotecă mobilă asupra drepturilor de creanță din (...); Contract de garanție reală mobilă din (...); Contract de cesiune de creanță cu titlu de garanție din (...); Contract de cesiune de creanță cu titlu de garanție din (...); Contract de garanție reală mobilă din (...); Contract de ipotecă imobiliară nr. (...) autentificat de BNP (...); Contract de ipotecă imobiliară nr. (...) autentificat de BNP (...); Contract de ipotecă imobiliară nr. (...) autentificat de BNP (...).

La aceeași dată a formulat cerere de executare silită și împotriva debitorilor persoane fizice (...) și (...), în calitate de garanți avalaști pentru societatea (...) SRL, având la baza următoarele titluri executorii : Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la data de (...), refuzat total la plată pentru suma de (...) EUR; Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la data de (...), refuzat total la plată pentru suma de (...) EUR; Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la data de (...), refuzat total la plată pentru suma de (...) EUR; Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la data de (...), refuzat total la plată pentru suma de (...) EUR; Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la

data de (...), refuzat total la plata pentru suma de (...) EUR; Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la data de (...), refuzat total la plată pentru suma de (...) RON; Bilet la ordin seria (...) nr. (...) emis la data de (...), refuzat la plată pentru suma de (...) RON.

Astfel, pe rolul BEJ (...) s-au format trei dosare de executare silită, pentru fiecare dintre cei debitori, respectiv dosarul nr. (...) debitor fiind societatea (...) SRL, dosarul nr. (...) debitor fiind (...) și dosarul nr. (...) debitor fiind (...).

Prin încheierea pronunțată la data de (...) de Judecătoria Vălenii de Munte în Dosarul nr. (...), a fost încuviințată cererea de încuviințare a executării silite pentru toate obligațiile debitoarei (...) SRL, așa cum sunt izvorâte din contractele de credit, garantate cu contractele de ipotecă imobiliară. Instanța a dispus ca executarea silită să se realizeze prin toate formele de executare, simultan sau succesiv, pe întregul teritoriu al țării.

La data de (...), prin adresa comunicată prin e-mail către BEJ (...), debitoarea urmărită (...) SRL, precum și persoanele fizice (...) și (...), persoane fizice care nu fac obiectul executării silite pornite în Dosarul nr. (...), au comunicat Notificarea de dare în plată a imobilului situat în : localitatea (...), respectiv asupra terenului cu număr cadastral (...), suprafață din acte de (...) mp și măsurată de (...) mp dar și asupra construcției (...), nr. Cadastral (...), toate aflate în cartea funciară nr. (...).

Astfel cum rezultă din cuprinsul Notificării de dare în plată, debitoarea persoană juridică, și persoanele fizice semnatare notifica stingerea creanțelor izvorâte în baza celor 6 (șase) contracte de credit (mai sus menționate) pentru stingerea debitului și încetarea executării silite demarate în Dosarul execuțional nr. (...) al BEJ (...). În ciuda acestora, debitorii (...) și (...) nu au nicio calitate în acest dosar execuțional, iar executarea silită a fost începută împotriva acestora în baza unor titluri executorii distincte, astfel cum am arătat anterior.

Părțile semnatare ale notificării de dare în plată au solicitat suspendarea executării silite pornite în Dosarul execuțional nr. (...), pentru imobilul urmărit silit, până la finalizarea procedurii de dare în plată. Prin încheierea nr. (...), comunicată către noi la aceeași dată, BEJ (...) a dispus suspendarea executării silite pornite de subscrisa împotriva debitoarei (...) SRL în Dosarul execuțional nr. (...).

Anexat notificării de dare în plată, nici debitoarea (...) SRL și nici persoanele fizice nu au depus niciun document, iar cu privire la condițiile de formă ale notificării, aceasta nu a fost transmisă nici prin avocat, notar sau executor judecătoresc.

Prin încheierea nr. (...), emisă de BEJ (...) în dosarul execuțional nr. (...), organul de executare a dispus suspendarea executării silite față de debitoarea urmărită (...) SRL.

La data de (...), a formulat contestație împotriva notificării de dare în plată din data de (...), întemeiată pe dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, prin care am criticat lipsa condițiilor de admisibilitate, dar și a condițiilor de formă. Contestația a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte și face obiectul dosarului nr. (...), nesoluționat pe fond la acest moment procesual.

Ulterior acestui moment, la data de (...), petenta a arătat că a formulat și contestație la executare silită împotriva încheierii nr. (...), emisă de BEJ (...) în dosarul execuțional nr. (...), prin care am expus critici sub aspectul legalității și temeiniciei, formându-se astfel prezentul dosar (...), pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte.

Prin încheierea civilă de dezinvestire pronunțată în data de (...), instanța de judecată a respins contestația la executare ca neîntemeiată. Împotriva acestei hotărâri am formulat apel pentru considerentele, aflate în stare de judecată pe rolul Tribunalului Prahova.

Cu privire la admisibilitatea cererii, (...) a arătat următoarele:

Prezenta cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, respectiv interpretarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 în raport de nerespectarea prevederilor dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016, și de nerespectarea dispozițiilor art. 431 Cod procedură civilă, se întemeiază pe dispozițiile art. 519 C.proc.civ.

Din analiza prevederilor legale sus-indicate, pentru a fi admisibilă o cerere de sesizarea a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

(I) chestiunea de drept să fie invocată în legătură cu o judecată aflată în curs;

(II) judecata să se afle pe rolul tribunalului, iar acesta să fie investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

(III) lămurirea chestiunii de drept să fie determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei;

(IV) problema de drept să fie nouă, în sensul că asupra ei să nu fi statuat Înalta Curte de Casație și Justiție, și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

Cu privire la prima condiție de admisibilitate – chestiunea de drept să fie invocată în legătură cu o judecată aflată în curs, a arătat că aceasta condiție este îndeplinită, întrucât prin contestația la executare formulată împotriva încheierii de suspendare nr. (...), emisă de BEJ (...), a formulat motivele de nelegalitate și netemeinicie întemeiate pe vădita neîndeplinire a condițiilor care ar putea conduce la suspendarea executării silite.

În concret, prin încheierea nr. (...) au fost încălcate dispozițiile art. 638, alin. 1, pct. 4 din Codul de procedură civilă, precum și art. 1, alin. 3 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, raportat la dispozițiile art. 701, alin. 1 din Codul de procedură civilă și art. 6, alin. 1 din Legea nr. 77/2016, întrucât executarea silită vizează o persoană juridică (... SRL), persoană care nu poate accede la darea în plată, astfel cum este reglementată de dispozițiile Legii nr. 77/2016.

Astfel executorul judecătoresc nu a efectuat nici măcar o analiză sumară a notificării de dare în plată comunicate, din conținutul căreia reiese în mod elocvent că persoanele fizice semnate ale notificării de dare în plată nu sunt executate silit în acest dosar execuțional.

Așa cum prevede art. 1 alin. (3) și art. 6 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, condiția sinequanon pentru a se pune pertinent în discuție aplicarea legii o constituie, pe lângă existența unui raport juridic principal decurgând dintr-un contract de credit, și calitatea de consumator a persoanei care notifică darea în plată.

În aceste condiții (...) SRL ca parte semnatară a notificării de dare în plată, precum și ca subiect al executării silite derulate exclusiv fața de aceasta nu face parte din categoria consumatorilor protejați de O.G. nr. 21/1992, pentru a putea accede la beneficiile/drepturile acordate de Legea nr. 77/2016.

Astfel organul de executare a nesocotit aceste dispoziții legale atunci când a încălcat rolul său activ, respectiv nu a observat particularitatea executării silite pe care o administrează și a dispus suspendarea executării silite, în condițiile în care executarea silită vizează exclusiv o persoană juridică (... SRL).

Nu poate fi pusă în discuție nici cea de-a doua condiție de admisibilitate prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b), în condițiile în care executorul judecătoresc a observat abuzul debitorului de a da în plată, în vederea stingerii unei creanțe în cuantum de (...) EUR plus (...) RON, în condițiile în care este depășit pragul maxim admis de lege (250.000) euro.

Totodată, cu privire la condițiile de formă impuse de dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) din conținutul Legii nr. 77/2016, prin care debitorul trebuie să transmită creditorului notificarea prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, apreciem că executorul judecătoresc nu a ținut cont nici de nerespectarea acestei condiții formale și a dispus suspendarea executării silite, fără a efectua o analiză concretă.

În lumina acestor considerente, a formulat contestație la executare silită împotriva actului execuțional propriu zis, acesta fiind singurul remediu procesual pe care îl subscrisa în vremea la îndemână în vederea anulării încheierii de suspendare a executării silite dispuse de către BEJ (...), contestație care formează obiectul prezentului dosar și în conținutul căreia au fost invocate toate aceste motive de drept.

Cu privire la cea de-a doua condiție de admisibilitate - cauza să se afle pe rolul tribunalului/curții de apel/înaltei Curți de Casație și Justiție, iar aceasta să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, apreciem că și această condiție este îndeplinită, de vreme ce prezenta cauză a fost înregistrată inițial pe rolul Judecătoriei Vălenii de Munte, iar în apel aceasta este judecată de către Tribunalul Prahova.

În conformitate cu dispozițiile art. 718 Cod procedură civilă „Hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel, cu excepția hotărârilor pronunțate în temeiul art. 712 alin. (4) și art. 715 alin. (4) care pot fi atacate în condițiile dreptului comun”. În condițiile în care contestația la executare formulată împotriva unui act de executare a fost întemeiată în drept, pe dispozițiile art. 712 alin.(1) Cod procedură civilă, aceasta este susceptibilă de a fi atacată numai cu apel, iar instanța de judecată din ultimul grad de jurisdicție este tribunalul.

Cu privire la cea de-a treia condiție de admisibilitate - lămurirea chestiunii de drept să fie determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei, a arătat că, în situația dedusă judecării, această chestiune de drept cu privire la operarea ope legis a efectului suspensiv prevăzut de dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 și în cazul văditei neîndepliniri ale condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 lit. a) și lit. b) și a condițiilor de formă ale notificării de dare în plată, prevăzute de dispozițiile art. art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016 este primordială în cauză și conduce la justa soluționare a cauzei.

A arătat că obiectul de reglementare al Legii nr. 77/2016 are ca destinatari consumatorii, astfel cum aceștia sunt definiți de dispozițiile O.G. nr. 21/1992. Prin dispozițiile art. 2 pct. 2 din actul normativ anterior menționat, „Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori libérale.”

Or, în prezenta cauză titularul care a formulat notificarea de dare în plată este o persoană juridică, având calitatea de profesionist, urmărită în calitate de debitor în dosarul execuțional nr. (...), titlurile executorii fiind contracte de credit încheiate cu aceasta.

Deși titularii notificării sunt și persoanele fizice (...) și (...) nu se poate aprecia că aceștia ar avea calitate procesuală pentru a putea stinge creditul prin notificarea de dare în plată a bunului imobil, întrucât pe de o parte aceștia nu sunt debitori urmăriți în dosarul execuțional nr. (...) , iar pe de altă parte deși sunt persoane fizice, nu au calitatea de consumatori în sensul O.G. nr. 21/1992, întrucât au acționat ca un profesionist, cu o dependență funcțională față de profesionistul pentru care au garantat, odată ce în calitate de asociați au urmărit un folos patrimonial pentru sine, respectiv derularea comerțului (...) SRL și astfel realizarea obiectului de activitate al debitorului principal, urmărind obținerea de dividende.

Astfel instanța supremă trebuie să lămurească această chestiune de drept referitoare la aplicarea sau nu a efectului suspensiv, de drept al notificării de dare în plată, în măsura în care persoana care transmite notificarea nu are calitatea de consumator sau nu este debitor urmărit în dosarul execuțional în care se tinde a se suspenda executarea.

Totodată, un al doilea aspect care trebuie să fie lămurit îl reprezintă pragul valoric instituit de dispozițiile legale ale art. 4 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 77/2016.

Astfel cum este prevăzut de textul legal anterior menționat „cuanțumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit”. Or, din conținutul contractelor de credit încheiate cu persoana juridică reiese în mod clar că suma împrumutată și care se urmărește a fi stinsă prin efectul notificării de dare în plată este vădit disproporționată, respectiv (...) EUR plus (...) RON. Pentru aceste motive se poate observa cu ușurință de către executorul judecătoresc că nici această condiție nu poate fi îndeplinită, întrucât toate sumele sunt transparent precizate în cuprinsul contractelor de credit pentru care a fost începută executarea silită.

Or, dacă s-ar pune în aplicare acest raționament juridic pentru fiecare situație, orice debitor, indiferent de pragul creanței pe care l-ar contractat poate formula o notificare de dare în plată, vădit neîntemeiată cu privire la condiția pragului valoric, doar în scopul de suspenda executarea silită. Efectele nu pot fi decât cele pe care legea le prevede prin dispozițiile art. 6 din Legea nr. 77/2016 și anume suspendarea dreptului creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari, pe cale judiciară, extrajudiciară sau prin apelarea la forța coercitivă a statului prin organele sale abilitate.

În aceste condiții, apreciază că instanța supremă trebuie să dezlege și această chestiunea de drept, anume dacă la momentul înregistrării unei notificări de dare în plată în vederea stingerii unui debit cu mult mai mare decât cuantumul de (...) Euro, executorul judecătoresc, în virtutea rolului său activ din procedura execuțională, să poate aprecia că această notificare nu îndeplinește condiția, având astfel posibilitatea de a dispune o încheiere de refuz privind suspendarea executării silite.

Nu în ultimul rând, cel de-al treilea aspect care trebuie să fie lămurit îl reprezintă îndeplinirea condițiilor de formă prevăzute de art. 5 alin.(1) și (2) din Legea nr. 77/2016.

Astfel, apreciază că în prezenta cauză, notificarea de dare în plată formulată de debitori nu întrunește condițiile de formă prevăzute de dispozițiile art. 5 alin.(1) din Legea nr. 77/2016. Potrivit acestui text de lege în vederea aplicării prezentei leși, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4."

Astfel, în situația dedusă judecății, debitorii nu au respectat nici această condiție prevăzută de lege, transmitând o simplă notificare comunicată băncii fără alte înscrisuri atașate și fără a fi transmisă prin avocat, executor judecătoresc sau notar public. Ca atare discutăm despre o notificare vădit nefondată care, pe lângă nerespectarea condițiilor de admisibilitate, nu respectă nici formalismul instituit imperativ de lege.

Apreciază că un executor judecătoresc poate realiza o minimă analiză, cel puțin cu privire la verificarea respectării condițiilor de formă prevăzute expres de lege, pe care o notificare privind darea în plată a unui bun imobil trebuie să le îndeplinească. Pe această cale se ridică din nou aceeași problemă juridică, respectiv dacă printr-o simplă comunicare a unei notificări de dare în plată întemeiată în mod format pe dispozițiile prevăzute de Legea nr. 77/2016, poate opera efectul suspensiv al unei executări silite sau pentru a dovedi nelegalitatea notificării de dare în plată trebuie formulată contestație, întemeiată pe dispozițiile art. 7 alin.(1) din același act normativ.

Concluzionând cele expuse anterior, apreciem că este îndeplinită și cea de-a treia condiție de admisibilitate, întrucât chestiunea de drept intervenită în cauza dedusă judecății este determinantă pentru soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel singura posibilitate de lămurire a chestiunii de drept este intervenția Înaltei Curți De Casație Și Justiție, care prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, poate statua:

1. Dacă efectul suspensiv prevăzut de dispozițiile art. 6 alin. (I) din Legea nr. 77/2016 operează de drept în cazul văditei neîndepliniri (i) a condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 lit. a) și lit. b), și/sau (ii) a condițiilor de formă ale notificării de dare în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016,

2. Dacă neîndeplinirea condițiilor mai sus menționate acestea pot fi constatate de către executorii judecătorești în procedura de executare silită, în virtutea rolului său activ.

3. Dacă instanța de executare, investită cu o contestație la executare prin care se critică neîndeplinirea condițiilor mai sus menționate poate analiza în cadrul acestei proceduri condițiile de admisibilitate mai sus menționate.

În ceea ce privește cea de a patra condiție de admisibilitate, a arătat că și această condiție este îndeplinită, în sensul că problema de drept este nouă iar asupra acesteia nu a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție, și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

Prezenta dezlegare a chestiunii de drept are un caracter de noutate, în condițiile în care jurisprudența națională este neunitară în acest sens, iar asupra acestei chestiuni, nu au existat decizii ale instanței supreme pronunțate prin hotărâri prealabile sau recursuri în interesul legii.

În acest sens se poate vedea caracterul de noutate al acestei solicitări pentru dezlegarea chestiunii de drept prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, în privința operării ope legis a normelor juridice prevăzute de art. 6 alin. (1) din Legea 77/2016 în cazul văditei neîndepliniri ale condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 lit. a) și lit. b) și ale condițiilor de formă ale notificării de dare în plată, prevăzute de dispozițiile art. art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016, precum și dacă acestea pot fi constatate de către executorul judecătoresc în procedura de executare silită în virtutea rolului său activ.

A mai învederat că, de la momentul publicării în Monitorul Oficial a Legii nr. 77/2016, au fost pronunțate 5 decizii în baza dispozițiilor art. 519 – 521 C.proc.civ., hotărâri expuse succint în cele ce urmează:

Prin Decizia nr. 61/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Călărași - Secția civilă, în Dosarul nr. 2.998/202/2016, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 se interpretează în sensul că pot solicita stingerea obligațiilor izvorâte din contractele de credit în baza textului de lege menționat și debitorii care sunt supuși în continuare unei executări silite, deși executarea silită a imobilului ipotecat a fost finalizată prin adjudecare".

Prin Decizia nr. 6/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 16.817/212/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând interpretarea sintagmei „contracte de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare” prevăzută de dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

Prin Decizia nr. 37/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. (...) pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în situația prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) teza a II-a: «(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: c) (...) indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință» raportat la dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3) din același act normativ: «(1) Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. (...) (3) Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori» și în ipoteza în care debitorul principal - împrumutatul titular al contractului de credit nu este consumator, respectiv este profesionist".

Prin Decizia nr. 7/2019, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 13.952/271/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite pot solicita stingerea obligațiilor izvorâte din contractele de credit debitorii care sunt supuși în continuare unei executări silite, deși executarea silită a imobilului ipotecat a fost

finalizată prin adjudecare, instanța de judecată astfel învestită urmând să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile referitoare la existența impreviziunii.

Prin Decizia nr. 30/2019, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Prahova - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. (...), pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "în interpretarea dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor?; prin sintagma «creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință» folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, sau cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală".

A mai arătat că în data de 27.04.2021 a fost înregistrată pe rolul Inaltei Curți de Casație și Justiție o sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept într-o situație similară, dar cu o finalitate diferită.

Prin dosarul nr. 1224/1/2021 înregistrat pe rolul instanței supreme, Tribunalul București a dispus sesizarea la cererea uneia dintre părți într-un dosar identic cu cel din situația prezentă, având ca obiect o contestație la executare silită formulată împotriva unei încheieri de suspendare a executorului judecătoresc ca urmare a înregistrării notificării de dare în plată.

Prin această sesizare a fost adresată următoarea întrebare «în sensul art. 5 alin. 3 coroborate cu dispozițiile art. 6 alin. 1, art. 7 alin. 4 și art. 6 alin. 2 din Legea 77/2016, notificările formulate de către debitori, ulterior admiterii definitive a contestației formulate de către creditor împotriva primei notificări de dare în plată, mai produc sau nu efectul suspendării de drept prevăzut de Legea 77/2016».

În concret, s-a dorit să se tranșeze și o altă chestiune des întâlnită în practică, prin care debitorii formulau notificări de dare în plată pentru a treia sau a patra oară în mod consecutiv, deși instanțele de judecată statuaseră prin hotărâri definitive pronunțate anterior că respectiva notificare de dare în plată nu întrunea condițiile de formă sau de fond.

Astfel prin prezenta cerere de sesizare, nu se antamează în niciun fel fondul problemei supusă dezlegării instanței supreme din sesizarea înregistrată sub numărul de dosar 1224/1/2021.

A conchis în sensul că cele 4 condiții de admisibilitate sunt îndeplinite în vederea sesizării Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Petenta a prezentat practica neunitară a instanțelor naționale în ceea ce privește soluțiile pronunțate în dosarele având ca obiect contestații la executare silită formulate împotriva încheierilor de suspendare emise de executorul judecătoresc în cadrul unor dosare execuționale.

Cu privire la soluțiile de admitere ale contestațiilor la executare silită formulate împotriva încheierilor de suspendare ale executorilor judecătorești emise în virtutea efectului suspensiv prevăzut de art. 6 alin.(1) din Legea nr. 77/2016, a arătat următoarele:

I) Prin Decizia nr. 2679/2020 din 10.iun.2020, dispusă de Judecătoria Brașov, având ca obiect contestație la executare și rămasă definitivă, instanța a admis contestația la executare formulată de contestatoarea A.... B.... România S.A și a anulat încheierea nr. 825/21.08.2019 emisă de B.... D.... C.... în dosarul execuțional nr. 825/2018 și obligă executorul judecătoresc să reia procedura de executare silită pornită împotriva debitorilor în dosarul execuțional nr. 825/2018. Prin considerentele argumentate în hotărâre, instanța a reținut că „din conținutul notificării privind darea în plată (f. 12) rezultă că aceasta suferă anumite deficiențe. În primul rând, nu cuprinde și stabilirea unei date și a unui interval orar, în două zile diferite, în care

respectiv prin anularea încheierii din 12.08.2020, emisă în dosarul execuțional nr. 642/2017 de executorul judecătoresc B_____R_____E_____.

(III) Prin Decizia nr. 870/2020 din 15.dec.2020, pronunțată în apel de Tribunalul Bistrița-Năsăud, având ca obiect contestație la executare, instanța a admis apelul formulat de apelanta BRD A_____A_____A_____SA, în contradictoriu cu intimații B_____B_____.

A modificat în tot sentința civilă nr. 286/27.02.2020, pronunțată de Judecătoria Bistrița, în sensul că, admite contestația la executare formulată de contestatorul BRD GSG SA, în contradictoriu cu intimații B_____B_____, C_____C_____, anulează încheierea de suspendare a executării silite emisă la data de 14.10.2019 în dosarul execuțional nr. 564/2019 al B_§_I_____C_ în considerentele hotărârii instanța a reținut că „în ceea ce privește părțile din acest dosar, toată această procedură a fost parcursă, urmare a notificării nr. 111/03.04.2017 emise de către debitori. Astfel, notificare transmisă apelantei în data de 04.04.2017 a produs toate efectele recunoscute de art. 5 din Legea nr. 77/2016, inclusiv suspendarea plăților către creditor, precum și a oricăror proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de un creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Această notificare a fost contestată de către creditor, în condițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016, și, urmare a soluționării definitive a dosarului nr. _____, prin sentința civilă nr. 331/2018 pronunțată la data de 13.02.2018, respectiv decizia nr. 965/2018 pronunțată la data de 09.11.2018 de Tribunalul Bistrița-Năsăud, au devenit incidente dispozițiile art. 6 alin. 2 și art. 7 alin. 5 din Legea nr. 77/2016. În aceste condiții, formularea de către debitori a unei noi notificări în temeiul art. 5 din Legea nr. 77/2016 nu poate conduce la o nouă suspendare a demersurilor judiciare și extrajudiciare împotriva debitorilor. Este real că Legea nr. 77/2016 nu limitează numărul notificărilor pe care le poate transmite debitorul creditorului în temeiul acestui act normativ, însă, din modul de reglementare, rezultă în mod clar faptul că legiuitorul a avut în vedere o singură notificare de dare în plată, care să producă efectele prevăzute de Legea nr. 77/2016, ulterior aflându-ne, ca regulă, în prezența unei contestații soluționate definitiv, cu consecințele legale recunoscute acesteia.

Din considerentele arătate, tribunalul a apreciat că în mod greșit executorul judecătoresc a constatat că procedura de executare silită din dosarul execuțional nr. 564/201 este suspendată în temeiul dispozițiilor Legii nr. 77/2016, astfel că este întemeiată contestația la executare formulată de către creditoarea apelantă împotriva încheierii din data de 14.10.2019.

Prin urmare, tribunalul a admis apelul declarat de apelanta BRD - A_____A_____A_____SA și a modifica în tot sentința civilă nr. 286/27.02.2020 pronunțată de Judecătoria Bistrița, în sensul că a admite contestația la executare formulată de contestatorul BRD GSG SA, în contradictoriu cu intimații B_____B_____, C_____C_____, și a anula încheierea de suspendare a executării silite emisă la data de 14.10.2019 în dosarul execuțional nr. 564/2019 al B_____§_____I_____C_____.

Cu privire la soluțiile de respingere ale contestațiilor la executare silită formulate împotriva încheierilor de suspendare ale executorilor judecătorești emise în virtutea efectului suspensiv prevăzut de art. 6 alin.(1) din Legea nr. 77/2016, a arătat următoarele:

Prin Decizia nr. 1064/2018 din 26-mar-2018, pronunțată în apel de către Tribunalul București, având ca obiect contestație la executare, instanța a admis apelul formulat de către debitoare, fapt pentru care a respins contestația la executare ca neîntemeiată. Prin considerente, instanța a reținut că la data de 15.06.2016 intimații debitori au formulat notificare de dare în plată în sensul Legii nr. 77/2016, adresată creditoarei, fapt pentru care constată că legal și temeinic, executorul judecătoresc a apreciat că se impune suspendarea executării silite împotriva debitorilor, aceasta operând de drept, singura modalitate de contestare fiind aceea a legii speciale.

Nu se poate considera, așa cum eronat a susținut contestatoarea că instanța de executare este îndreptățită să aprecieze asupra aplicării dispozițiilor legii nr. 77/2016 din

perspectiva condițiilor solicitării de dare în plată, întrucât verificarea acestora se realizează în condițiile prevăzute de art. 7 din Legea 77/2016, de instanța competentă.

Așadar, instanța de executare și cu atât mai puțin executorul judecătoresc nu se pot substitui instanței competente să verifice notificarea, putând doar să constate suspendarea care operează de drept în temeiul Legii nr. 77/ 2016, acestea fiind limitele analizei instanței de executare.

Este lipsit de relevanță argumentul potrivit cu care față de vinderea imobilului în cadrul procedurii execuționale înlătură efectele legii speciale, o atare analiză excedând, așa cum s-a reținut verificărilor pe care le poate realiza executorul judecătoresc și implicit instanța de executare sesizată cu soluționarea contestației la executare.

Prin urmare, toate apărările contestatoarei vizând pretinsa nerealizare a condițiilor necesare pentru ca notificarea de dare în plată să fie primită, sunt lipsite de relevanță, în condițiile în care, așa cum s-a arătat suspendarea intervine de drept în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. fl) cu referire la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.

(II) Prin încheierea nr. 398/2020 din 01-iuL2020, pronunțată de Tribunalul Buzău, având ca obiect contestație la executare instanța a admis apelul formulat de către debitoare, fapt pentru care a respins contestația la executare ca neîntemeiată. Prin considerentele reținute Tribunalul apreciază că în baza notificării de dare în plată formulată de debitori în temeiul art. 5 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, fi de la data comunicării acestei notificări, suspendarea executării silite intervine de drept, astfel cum prevăd dispozițiile art. 7 alin. (4) din același act normativ. Împotriva notificării de dare în plată creditorul are deschisă calea contestației prevăzute la art. 7 din Legea nr. 77/2016, în cadrul căreia se poate invoca nerespectarea condițiilor de admisibilitate ale procedurii de dare în plată în cazul debitorilor.

Cum executorul judecătoresc nu are competența de a verifica legalitatea și temeinicia notificării de dare în plată, întrucât în sens contrar s-ar substitui instanțelor judecătorești, la primirea notificării are îndatorirea de a constata suspendată executarea silită.

Nici instanța de executare, în cadrul unei contestații la executare împotriva încheierii prin care executorul judecătoresc a constatat intervenția cazului de suspendare de drept a executării silite, nu are posibilitatea să analizeze legalitatea și temeinicia notificării de dare în plată, întrucât o asemenea analiză este atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea contestației formulate de creditor împotriva notificării de dare în plată, procedură specială, prevăzută de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016.

Prin contestația la executare, contestatoarea a criticat încheierea executorului și sub aspectul că debitorii și-au exercitat în mod abuziv dreptul de a da în plată imobilul, respectiv nu în scopul pentru care legiuitorul i-a acordat acest drept, respectiv pentru a da efectiv în plata imobilul în schimbul stingerii datoriilor față de creditorul ipotecar, ci numai în scopul de a suspenda executarea silită, tergiversând procedura și vătămând, astfel, creditoarea.

Dreptul de a da în plată imobilul ipotecat în scopul stingerii creanței față de creditorul ipotecar, conferit de legiuitor, debitorilor, prin Legea nr. 77/2016, dacă este exercitat abuziv, poate constitui tot un aspect de nelegalitate a notificării de dare în plată, ce nu poate fi analizată pe calea contestației la executare, așa cum s-a analizat mai sus.

Apelanta petentă (...) a arătat că încheierea de suspendare a executării silite este nelegală și netemeinică.

Astfel executorul judecătoresc, la momentul la care i se comunică o notificare de dare în plată a unui bun imobil, trebuie să coroboreze toate aspectele de fapt cu normele legale aplicabile, astfel încât să poată dispune o soluție în acest sens.

Apreciază că efectul suspensiv prevăzut de art. 6 din Legea nr. 77/2016 nu trebuie să opereze *ope legis*, indiferent că documentul comunicat executorului judecătoresc este denumit „Notificare de dare în plată”, dacă în conținutul acesteia sunt învederate aspecte irelevante, vădit neîntemeiate, care nu pot îndeplini efectele unei veritabile notificări.

Ca urmare a comunicării unei notificări de dare în plată a unui bun imobil în faza executării silite, executorul judecătoresc este ținut de respectarea unor norme de drept procesual atunci când trebuie să emită o încheiere de suspendare a executării silite.

Aspecte de nelegalitate:

Potrivit dispozițiilor art. 701 alin.(1) Cod procedură civilă „Executarea silită se suspendă în cazurile în care aceasta este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanță”. Această normă reprezintă cadrul legal general în virtutea căreia executarea silită, prin organul de executare, va trebui să suspende executarea în oricare dintre cazurile instituite de lege, ori atunci când s-a dispus de către o instanță de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 din Legea nr. 77/2016 „Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor”.

În conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 „De la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva debitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari”.

În ceea ce privește *rolul activ al executorului judecătoresc*, art. 627 Cod procedura civilă a conferit acestuia prerogativa ca „pe tot parcursul executării silite trebuie să stăruie în prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

(2) Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îi va cere debitorului, în condițiile legii, lămuriri în scris în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare.”

Pornind de la aceste texte legale coroborate, organul de executare are obligația de a constata că nu este incident cazul de suspendare prevăzut de art. 6 alin. 1 din Legea 77/2016 dacă notificarea nu cuprinde toate elementele obligatorii prevăzute de lege.

A arătat că o lipsă a aplicării oricărui filtru din partea organului de executare ar fi de natură a încuraja abuzul de drept și ar avea potențialul de a genera adevărate blocaje în procedura execuțională, ceea ce nu servește scopului final al legii și nici echilibrului care trebuie să existe între drepturile creditorului și cele ale debitorului. În acest sens, executorul judecătoresc, fără a-și aroga parte din competențele instanțelor judecătorești, trebuie doar să analizeze și să aplice un tratament juridic distinct în ipoteza unor notificări care sunt în mod vădit inadmisibile, sau chiar abuzive.

Or, nu se poate admite ca orice notificare, vădit neîntemeiată cum este cea în cazul de față dedus judecății (formulată de o persoană juridică) să producă de drept efectele suspendării executării silite, întrucât consecințele nu vor fi nici pe de o parte cele urmărite de legiuitor, ci vor conduce la exercitarea abuzivă a dreptului debitorilor de a formula notificări de dare în plată în mod repetat

Prin aceste norme legale, nu înțelegem să susținem teza juridică potrivit căreia, organul execuțional trebuie să analizeze condițiile de admisibilitate pe fondul notificării, cum ar fi de exemplu condiția impreviziunii. Analiza unor astfel de condiții reprezintă atributul suprem instituit de legiuitor în sarcina instanței de judecată.

Așa cum prevăd dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 6 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, condiția *sine qua non* pentru a se pune pertinent în discuție aplicarea legii o constituie, pe lângă existența unui raport juridic principal decurgând dintr-un contract de credit, și calitatea de consumator a persoanei care notifică darea în plată.

Or, în practica de specialitate au existat nenumărate notificări de dare în plată formulate de către persoane juridice care, în mod absolut nu pot fi calificate ca fiind

consumatori în sensul O.G. nr. 21/1992, ori consumatori care au formulat notificări de dare în plată a unui imobil constând în teren extravilan (fără o construcție amplasată pe acesta) care și în această situație în mod vădit neîntemeiat acesta nu poate avea destinația de locuință.

A conchis în sensul că, sub aspectul legalității, executorul judecătoresc, în virtutea rolului său activ, poate efectua o analiză primată a întrunirii principalelor condiții, cel puțin de formă și de admisibilitate ale unei notificări de dare în plată.

Aspecte de netemeinicie:

Principiul legalității executării silite se traduce prin aceea că, atât debitorii urmăriți care au ales să depună la executor o notificare de dare în plată, cât și acesta din urmă sunt ținuti deopotrivă să respecte actele normative în vigoare.

O aplicare a principiului legalității, precum și a rolului activ al executorului presupune respectarea drepturilor părților din executarea silită.

Astfel executorul judecătoresc trebuie să observe particularitatea fiecărei executări silite pe care o administrează și să verifice în ce măsură există dreptul debitorului de a da în plată un imobil, dar și dacă acest drept, prin exercitarea sa încălcă dreptul creditorului de a obține integral și cu celeritate îndeplinirea obligației de plată prevăzută în titlul executoriu executat silit.

Finalitatea actului de justiție în procedura execuțională constă în realizarea dreptului subiectiv ocrotit de lege, a cărui încălcare este dedusă judecății, prin executarea hotărârilor judecătorești, iar suspendarea executării hotărârii executorii este supusă unor condiții restrictive, dat fiind caracterul excepțional al acesteia.

În măsura în care a aprecia că prin comunicarea oricărei notificări, denumite „ notificări de dare în plată ” executarea silită trebuie să se suspende de drept, indiferent dacă acea notificare este admisibilă sau vădit neîntemeiată, s-ar crea un dezechilibru în raportul de drept procesual civil, în detrimentul creditorului. În ipoteza exercițiului abuziv, deci când dreptul subiectiv civil există, dar fie este exercitat în scopul de a vătăma pe altul, fie se exercită într-un mod excesiv și nerezonabil, așa cum în mod întemeiat s-a apreciat în doctrină², sancțiunea cu adevărat eficientă este refuzul concursului forței de constrângere a statului, în sensul că organul investit, constatând existența abuzului de drept, va respinge acea pretenție sau apărare întemeiată pe un drept exercitat abuziv.

A fortiori, în ipoteza unui exercițiu vădit ilicit al unui drept (care lipsește cu desăvârșire), organul de executare trebuie să aibă aceeași posibilitate. În situația analizată, organul de executare nu ar invalida efectul suspensiv de executare, produs ca urmare a transmiterii unei notificări de dare în plată, ci ar efectua verificări ale dreptului exhibit de debitor, ar observa că acesta nu există, sens în care efectul suspensiv de executare nu poate opera, odată ce dreptul subiectiv civil nu există.

Chiar dacă actele de executare care s-ar efectua în intervalul suspendării de drept a executării silite (până la soluționarea contestației împotriva notificării de dare în plată vădit inadmisibile) sunt anulabile, nulitatea nu ar fi pronunțată pentru că instanța refuză să recunoască efectele unei situații de exercitare vădit ilicite a unui drept.

Or, în cazul dedus judecății, dar și în alte cauze similar, organul de executare s-a mulțumit să ia formal act de Notificarea de dare în plată, să considere că în cauza executarea silită este suspendată de drept ca urmare a formulării notificării de dare în plată, fără însă a verifica dacă persoana care există dreptul îl și deține în mod legal, ori dacă notificarea respectă condițiile.

Lipsa dreptului subiectiv civil – abuzul de drept:

Pentru ca legea să ofere protecție juridică, dreptul subiectiv civil trebuie să existe și să fie exercitat cu bună-credință - art. 14 Codul Civil.

După cum s-a arătat în doctrina de specialitate, dacă un drept subiectiv civil nu există, înseamnă că fie este vorba despre o aparență de drept, fie se află în situația unui exercițiu vădit ilicit al unui drept. Distincția este pe deplin justificată și, mai mult, este absolut necesară pentru a arăta, în situația analizată, care este (sau ar trebui să fie) deosebirea de regim juridic

între (a) ipoteza în care sunt îndeplinite condițiile (formale) de admisibilitate prevăzut de art. 4 din Legea dării în plată, dar, în soluționarea contestației întemeiate pe art. 7, din lege, instanța va decide că nu există un caz de impreviziune și (b) ipoteza în care nu mai este necesar ca instanța să analizeze condițiile impreviziunii, pentru că Legea nr. 77/2016 este, în mod evident, inaplicabilă, nefiind îndeplinită una din cerințele (formale) de admisibilitate prevăzute de art. 4 sau art. 1 alin. (4) din lege.

Prin instituirea acestui mecanism de stingere a obligației civile legiuitorul a urmărit să se creeze un echilibru contractual, care pe de o parte să profite atât debitorilor aflați în imposibilitate de a mai achita sumele care decurg dintr-un contract de credit, dar pe de altă parte să profite și creditorilor, care prin luarea în plată a acelui bun imobil își pot recupera chiar și parțial creanța, dar numai cu întrunirea tuturor condițiilor instituite de art. 4 și 5 din Legea nr. 77/2016.

Or, în situația în care debitorii formulează notificări de dare în plată numai în scopul de a suspenda dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor (precum și împotrivi garanților personali sau ipotecari) prin orice fel de plată sau acțiune judiciară sau extrajudiciară (cu preponderență etapa executării silită - fiind cea mai des întâlnită), apare un blocaj legislativ ce creează un prejudiciu ireparabil creditorului, care, în aproximativ patru sau cinci ani de zile poate avea o executare silită suspendată, întrucât debitorul formulează în mod abuziv notificări de dare în plată în mod succesiv.

Ori acest abuz de drept, exercitat de către debitorii persoane juridice, ori de debitorii persoane fizice care formulează notificare de dare în plată pentru a treia sau a patra oară în mod consecutiv, deși există hotărâri judecătorești intrate sub efectul pozitiv al autorității de lucru judecat, nu poate produce consecințe juridice în sensul împiedicării creditorului de a putea obține dreptul său legal în executarea silită.

Totodată, potrivit art. 15 Cod Civil „niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe”, iar potrivit art. 1353C.Civ. „cel care cauzează un prejudiciu prin chiar exercițiul drepturilor sale nu este obligat să-l repare, cu excepția cazului în care acesta este exercitat abuziv”,

În esență, exercitarea unui drept este considerată abuzivă atunci când dreptul nu este utilizat în vederea realizării finalității sale, ci cu intenția de a vătăma o altă persoană sau contrar bunei-credințe.

În doctrină au fost identificate patru caractere care se circumscriu noțiunii de abuz de drept, respectiv exercitarea dreptului subiectiv civil prin nesocotirea scopului economic și social pentru care a fost recunoscut, cu nesocotirea legii și moralei, cu rea credință și cu depășirea limitelor sale.

În egală măsură, jurisprudența a calificat abuzul de drept ca fiind o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, în structura căreia trebuie să coexiste cele două elemente, unul subiectiv - reaua credință și unul obiectiv - deturnarea dreptului de la finalitatea sa.

Totodată, în măsura în care dreptul este exercitat cu rea-credință, prin deturnarea acestuia de la scopul economic și social în vederea căruia a fost recunoscut, acesta nu mai poate beneficia de protecție juridică. În aceste condiții, una dintre modalitățile de sancționare a abuzului de drept constă în însuși refuzul concursului forței de constrângere a statului.

În concluzie, petenta a solicitat instanței să dea eficiență dispozițiilor prevăzute de art. 519 C.proc.civ. și pe cale de consecință să dispună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept prin pronunțarea unei hotărâri prealabile. Totodată, coroborat cu aceste norme, a solicitat instanței să dispună suspendarea cauzei în baza dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 3 C.proc.civ.

Pentru toate aceste motive expuse pe larg, a solicitat să se dispună sesizarea instanței supreme pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Dacă efectul suspensiv prevăzut de dispozițiile art. 6 alin (1) din Legea nr. 77/2016 operează de drept în cazul văditei neîndepliniri (i) a condițiilor de admisibilitate prevăzute de

art. 4 lit. a) și lit. b), și/sau (ii) a condițiilor de formă ale notificării de dare în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016;

2. Dacă neîndeplinirea condițiilor mai sus menționate acestea pot fi constatate de către executorul judecătoresc în procedura de executare silită, în virtutea rolului său activ;

3. Dacă instanța de executare, investită cu o contestație la executare prin care se critică neîndeplinirea condițiilor mai sus menționate poate analiza în cadrul acestei proceduri condițiile de admisibilitate mai sus menționate;

În drept prezenta cerere a fost întemeiată pe dispozițiile art. 519 și 413 C.proc.civ.

La termenul de judecată din data de 15.06.2021, (...) a arătat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 C.proc.civ. în vederea sesizării Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Intimata SC (...) SRL nu și-a exprimat punctul de vedere privind cererea de sesizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție.

IV Condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Potrivit art. 519 alin. 1 C.proc.civ., dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Inaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Inalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Inaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost investită.

Potrivit art. 520 alin. 1 C.proc.civ., sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

Dispozițiile legale redată în precedent au instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, condiții care trebuie să fie îndeplinite cumulativ astfel: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Inalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Inaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Inaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul reține că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile enunțate.

Cererea de sesizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept s-a formulat în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Tribunalului, cauza făcând obiectul dosarului înregistrat sub nr. 2542/331/2020 iar soluționarea apelului nu a fost finalizată, tribunalul judecând în ultimă instanță, conform art. 651 alin. 4 C.proc.civ.

Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte este îndeplinită. Soluționarea pe fond a prezentei cauze depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, respectiv să se stabilească dacă efectul suspensiv prevăzut de dispozițiile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 77/2016 operează de drept în cazul văditei neîndepliniri a condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și lit. b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în

plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 77/2016?"; neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 77/2016 poate fi constatată de către executorul judecătoresc în procedura de executare silită, în virtutea rolului său activ"; instanța de executare, investită cu o contestație la executare prin care se critică neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 77/2016 poate analiza în cadrul acestei proceduri condițiile de admisibilitate menționate în precedent".

Tribunalul reține că este îndeplinită și condiția noutății dat fiind faptul că asupra acestei probleme de drept nu s-a identificat jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile să fie înlăturat.

Inalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestora prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, astfel cum rezultă din verificările efectuate.

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate

Potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;
- b) quantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;
- c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;
- d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.
- e) este îndeplinită condiția privind impreviziunea.

Potrivit art. 5 alin. 1 și alin. 2 din același act normativ, în vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4; alin. (2) notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

Potrivit art. 6 alin. 1 din Legea nr. 77/2016, de la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari.

Prin dispozițiile legale redactate s-a instituit un caz de suspendare de drept, ope legis, efectul suspensiv al executării fiind generat de transmiterea notificării prevăzute la art. 5 din Legea nr. 77/2016.

Verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 77/2016 sunt de competența exclusivă a instanței prevăzute la art. 7 alin. 1 din actul normativ indicat.

77/2016 poate fi constatată de către executorul judecătoresc în procedura de executare silită, în virtutea rolului său activ?”.

3 „Instanța de executare, investită cu o contestație la executare prin care se critică neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 77/2016 poate analiza în cadrul acestei proceduri condițiile de admisibilitate menționate în precedent?”.

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ., va dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea formulată de apelanta-contestatoare (...) și apelanta-intervenientă cesionară (...).

În temeiul art. 519 alin. 1 C.proc.civ., dispune sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea art. 6 alin. 1 raportat la art. 4 alin. 1 lit. a și b și art. 5 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, urmează a se stabili dacă:

1. „Efectul suspensiv prevăzut de dispozițiile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 77/2016 operează de drept în cazul văditei neîndepliniri a condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și lit. b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 77/2016?”.

2. „Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 77/2016 poate fi constatată de către executorul judecătoresc în procedura de executare silită, în virtutea rolului său activ?”.

3 „Instanța de executare, investită cu o contestație la executare prin care se critică neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. a și b și/sau a condițiilor de formă ale notificării dării în plată, prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 77/2016 poate analiza în cadrul acestei proceduri condițiile de admisibilitate menționate în precedent?”.

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ., dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 29.06.2021.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)